

RECENSIE Indrukwekkende topproducties

Propvol Cultura Nova

Gezien: Een selectie van de voorstellingen in het kader van theaterfestival Cultura Nova. **Waar:** Heerlen en omgeving. **Wanneer:** 26/08 tot en met 04/09.

**cultuur
festivals in
Limburg**

door onze verslaggever

Hoe rijk geschakeerd de culturele lappendeken die Cultura Nova over Heerlen en omstreken heeft uitgespreid ook is, in de dagelijkse wandelgangen ademt en vibreert het festival nauwelijks. Alleen op de speellocaties drommen de belangstellenden nieuwsgierig samen.

Zoals op de openingsavond. Duidzenden belangstellenden volgen op het plein voor het Parkstadtheater een twaalftal acrobaten van *Voalá Project* die hoog in de lucht spectaculaire capriolen uithalen. Zij vormen een levende supermobiel als een hommage aan de beeldhouwer Calder.

Het plein blijft een trekpleister door Etienne Favre die met zijn *Les Structures Musicales*, tientallen in elkaar geknutselde muziekinstallaties van allerlei uiteenlopende voorwerpen, een muzikaal speelparadijs voor kinderen creëert. Zij laten het plein dagelijks rinkelen en twinkelen, toeteren en bellen.

Binnen in het theater betoveren clown Slava en zijn kornuiten het publiek. Vooral in de nuances zijn ze minzaam en grappig. Wanneer ze met alle theatrale middelen groots uitpakken, maakt de zaal er een heerlijk familiefeest van.

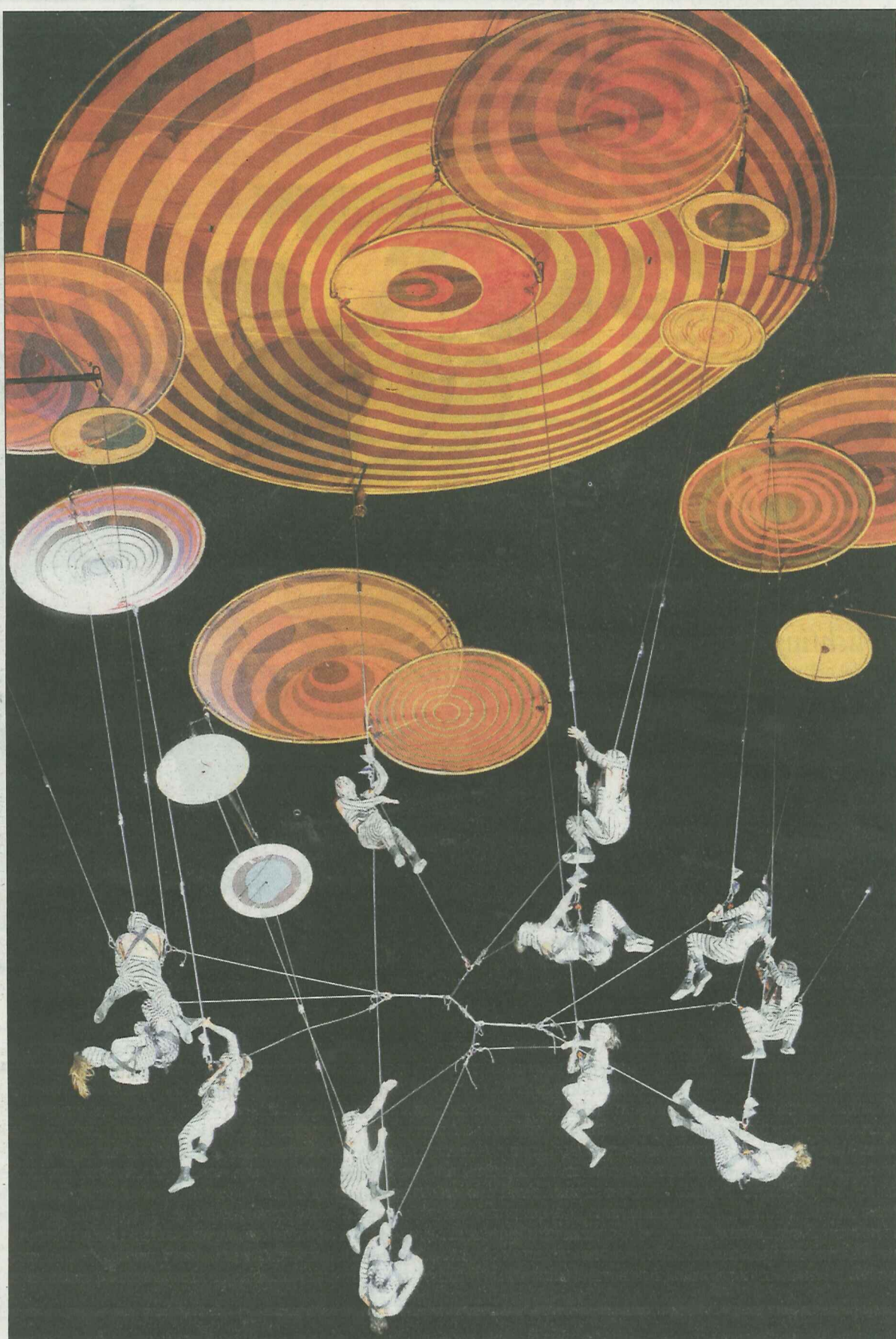
Die gezellige sfeer tref je niet aan bij de jonge honden die gewelddadig (tot in de puntjes gechoreografeerd) tekeergaan in hun voorstelling *When the shit hits the fan*. Integendeel. Bier, stront, pies en sper-

ma wedijveren in hoeveelheid met de neerstromende regen. Prettig gestoorde *grand guignol* effecten zorgen voor de broodnodige luchtigheid in een voorstelling die bol staat van alles wat een mens aan grofheden en onsmakelijkheden kan bedenken. Maar die kluchteffecten halen wel de angel uit hun brutale, maar daarom niet minder interessante statement.

In de voorstelling *Monkey Sandwich* worden verschillende media ingezet om broedje aap-verhalen met mythische proporties aan de man/vrouw te brengen. Filmbeelden en de activiteiten van een naakte danser sluiten aan het eind van de uitvoering naadloos op elkaar aan.

In het prachtige Cultuurhuis moet Ilay den Boer ploeteren om zijn theaterparels in een bomvolle zaal schoolkinderen te laten schitteren. Zijn familievoorstelling die gemaakt is voor intieme kleine zalen, moet vandaag uitvergroot worden om ook de kinderen op de laatste rij bij de hand te kunnen nemen. Opnieuw breidt de theatermaker een betekenisvol en ontroerend hoofdstuk aan zijn indrukwekkende, zesdelige theatrale egodocument over zijn Joodse identiteit. Zonder in Plopsa-taal te vervallen leidt hij de honderden kinderen door de geschiedenis van zijn opa en daarmee door de historie van de staat Israël. Wat geen sinecure is. Zijn integere aanpak is diverse malen ontroerend.

In de Brikkeoave in Brunssum wordt een driegangemaaltijd vak-

De spectaculaire openingsmanifestatie Voalá Project.

foto Bas Quaedvlieg

kundig komisch klaargemaakt in het mini-keukentje van Laika en Circo Ripopolo. Wat de koks hier bekokstoven, is het best als volgt samen te vatten: leuk wordt lollig wordt flauwekul wordt slapstick wordt heerlijke onzin. Kortom: een doldwaze hilarische avond. Op het braakliggende terrein van het voormalig busstation proberen de drie spelers van Theater Tuig een steil hellend vlak te overbruggen. Wat hen uiteraard op verschil-

lende manieren lukt. Quasifilosofische verkooppraat kan echter de ledigheid niet verhullen. Tot slot een absoluut hoogtepunt van Cultura Nova: het verhaal van de laatste avond in travestietencafé *Gardenia*. Morgen valt het doek voor de inmiddels bejaarde revue-artisten. De klok tikt te luid. Traagheid moet de tijd remmen. Nog een laatste demasqué waarin het alledaagse slobberpak wordt verruild voor de uitbundige

glitterjurk van de klatergoudrevue. Deze prachtige, kwetsbare, breekbare en ontroerende voorstelling raakt aan de kern van het menselijk bestaan: daar waar het banale hand in hand gaat met het pure en echt en nep in elkaar overvloeien. Schitterend en onvergetelijk. Gespeeld door oude Belgische travestieten en transseksuelen. Een internationale topproductie die de festivalgangers jammer genoeg links lieten liggen.

Les Structures Musicales.

foto Marcel van Hoorn

'Hellend vlak'.

foto Arnaud Nilwik

